

חוברת לימודים שבועית

פרשת תולדות

כתה ז'

תשע"ט

תורת ה' תמימה

תלמוד תורה
משיבת
נפש

קרית ישמח משה
גני תקווה

נערך ע"י הרב דוד ויג

פניני הפרשה

"ויאמר עשו הלעיטני נא מן האדם האדם הזה" (כ"ה ל')

היות שבאותו היום נפטר אברהם וכולם היו שרויים באבלות, התבייש עשו לומר, כי תאב הוא לאכול מהעדשים שהוא מאכל אבלים. שלא יגידו: כולם מתאבלים אחר הסבא והוא להוט אחר האכילה! לכן העמיד פנים כאילו אינו יודע בכלל שהן עדשים, ואמר: תן לי מן המאכל האדום הזה. אך מיד חשב שאחרי שיטעם כף ראשונה הרי ידע שזה עדשים ותהיה לו בושה, שאינו עוסק באבילות כמו כולם, לכן אמר הלעיטני – שפוך את הנזיד לתוך פי, כדי שלא יראה ולא ידע מה הוא אוכל, והכל בתירוץ "כי עייף אנוכי" ואין לו כוח להגיש את הכף במו ידיו אל פיו. (בית הלוי)

"ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת" (כה לד')

מהיכן היה לעשו שתיה הרי יעקב נתן לו רק לחם ונזיד עדשים? מתרץ האלשי"ך הק' שעשו החזיק תמיד בכיסו בקבוק יין, כדי שיוכל להשתכר, וגם עכשיו משקיבל את הלחם ונזיד עדשים, הוציא את היין ושתה. ושאל הגר"י אברמסקי זצ"ל מה זה בא ללמדנו? ותירץ בלשונו הזהב:אם עשו מחזיק בכיסו תדיר בקבוק יין, אנו צריכים ללמוד מזה להחזיק בכיסנו את ה"ינה של תורה "דברי תורה מרתקים, כדי שאם נפגש עם אנשים הצמאים לשמוע דבר מה, שיהו הדברים מזומנים בפנינו.

"לך מעבנו כי עצמת ממנו מאוד" (כו טז')

כאן מגלה לנו התורה, אומר ה"חפץ חיים" מהיכן נובעת שנאת האומות לעם ישראל, סיבת הקנאה היא מפני ש"אנחנו עצומים" וכמו שאמר המלך החדש של